Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Judecător Cazacu Grigorii)
Dosarul nr. 3a-2976/25
2-23125504-02-3a-03102025

D E C I Z I E

20 ianuarie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae
Grefier Mitcov Sofia

examinând în ședință publică, cererea de apel declarată de Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 iunie 2025, adoptată în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de S.R.L. „Rihpangalfarma" împotriva Serviciului Vamal, terți Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, Herbion International INC și S.R.L. „Den Broker" cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile,

A C O N S T A T A T:

Obiectul și temeiurile acțiunii deduse judecății:

La 29 august 2023, S.R.L. „Rihpangalfarma" a depus acțiune în contencios administrativ, *pe parcurs concretizând-o,* împotriva Serviciului Vamal, terți Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, Herbion International INC și S.R.L. „Den Broker", într-un final solicitând:

1) anularea deciziilor de clasificare a mărfurilor nr. 291, 292 și 293 din 25 iulie 2023;

2) anularea răspunsului Serviciului vamal nr. 28/11-11165 din 24 august 2023 cu privire la examinarea contestațiilor împotriva deciziilor de clasificare a mărfurilor;

3) anularea notei de constatare nr. 71.23/1-R din 8 august 2023 și a răspunsului Biroului Vamal Centru nr. 28/24-14870 din 7 septembrie 2023, pe marginea cererii prealabile;

4) anularea deciziei de regularizare nr. 1881 din 15 septembrie 2023.

În motivarea acțiunii, partea reclamantă a indicat că produsele Linkus Mint, Linkus Honey-Lemon și Linkus Orange au fost înregistrate, prin actele Agenției

Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, ca medicamente în Nomenclatorul de stat al medicamentelor.

Partea reclamantă a menționat că, în baza contractului încheiat cu Herbion International INC, a importat aceste produse în Republica Moldova, iar la 28 iunie 2022 Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale i-a eliberat autorizația de import nr. 3342/22-AM. În autorizație, la rubrica privind denumirea și caracteristica mărfii, produsele au fost indicate drept „Medicamente", iar la rubrica privind codul mărfii a fost menționat codul 3004. Din acest motiv, partea reclamantă a susținut că nu avea o altă opțiune rezonabilă decât să declare mărfurile în vamă potrivit codului indicat în autorizația eliberată de autoritatea competentă în domeniul medicamentului.

Partea reclamantă a explicat că produsele au fost importate în baza declarațiilor vamale din 28 iulie 2022, 31 octombrie 2022 și 31 ianuarie 2023, fiind declarate la poziția tarifară 300449000, corespunzătoare medicamentelor condiționate pentru vânzarea cu amănuntul. Ulterior, în cadrul unui control ulterior, S.R.L. „Rihpangalfarma" a recepționat citația de reverificare nr. 7883, prin care i s-au solicitat documentele și informațiile aferente importurilor respective.

În urma reverificării, Biroul Vamal Centru a emis deciziile nr. 291, 292 și 293 din 25 iulie 2023, prin care a schimbat clasificarea mărfurilor de la poziția 300449000 la poziția 170490550 – „pastile pentru gât și dropsuri contra tusei".

Partea reclamantă a indicat că nu a fost de acord cu această reclasificare și a contestat deciziile la Serviciul Vamal, însă contestațiile sale au fost respinse. A susținut că acțiunea a fost depusă cu respectarea procedurii prealabile și a termenului legal de contestare, invocând că deciziile de clasificare au fost contestate imediat după comunicare, iar răspunsul Serviciului Vamal asupra contestațiilor a fost recepționat ulterior.

În fond, partea reclamantă a invocat că Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale este autoritatea specializată și competentă să stabilească dacă un produs reprezenta medicament, să îl expertizeze, să îl înregistreze în Nomenclatorul de stat al medicamentelor și să autorizeze importul acestuia.

Partea reclamantă a susținut că produsele Linkus parcurseseră această procedură, fiind recunoscute oficial ca medicamente, iar autorizația de import emisă de Agenție indica expres codul tarifar 3004. Din această perspectivă, partea reclamantă a considerat că Serviciul Vamal nu putea înlătura unilateral calificarea dată produsului de autoritatea farmaceutică specializată fără consultarea acesteia.

Partea reclamantă a mai invocat că autorizația de import nr. 3342/22-AM era în continuare valabilă, nefiind retrasă, revocată, anulată sau modificată. În opinia sa, dacă Serviciul Vamal considera greșită indicarea poziției tarifare 3004 în autorizație, acesta urma să conteste actul respectiv sau să solicite Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale revocarea ori modificarea lui.

Partea reclamată a subliniat și faptul că, la momentul vămuirii, organul vamal nu solicitase acte sau informații suplimentare referitoare la poziția tarifară, acceptase documentele prezentate și acordase liberul de vamă.

Cu privire la clasificarea tarifară propriu-zisă, partea reclamantă a susținut că produsele Linkus întruneau condițiile pentru încadrarea la poziția 3004 – „Medicamente”, iar nu la poziția 1704. În acest sens, a invocat că însăși Nomenclatura combinată a mărfurilor exclude din capitolul 17 medicamentele și alte produse de la capitolul 30, iar nota complementară aferentă produselor farmaceutice permitea clasificarea la poziția 3004 a preparatelor pe bază de plante atunci când etichetarea, ambalarea sau modul de utilizare indicau afecțiunile ori simptomele pentru care produsul era utilizat, concentrația substanțelor active, posologia și modul de administrare.

Partea reclamantă a indicat că toate aceste elemente se regăseau în prospectele produselor Linkus aprobate de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale. A menționat că prospectele descriau acțiunea expectorantă, mucolitică, bronhodilatatoare, antiinflamatoare și emolientă a produselor și utilizarea acestora în caz de tuse, răceală, faringită, traheită, bronșită și alte afecțiuni. Totodată, prospectele indicau concentrațiile extractelor vegetale active, printre care extractele de Adhatoda vasica, Glycyrrhiza glabra, Piper longum, Viola odorata, Hyssopus officinalis și Alpinia galanga, precum și posologia și modul de administrare.

În aceste condiții, partea reclamantă a susținut că Serviciul Vamal efectuase o analiză superficială a caracteristicilor produselor, bazându-se în principal pe informații generale privind compoziția și forma lor și fără a efectua cercetări suficiente asupra efectului terapeutic al substanțelor active ori fără a consulta autoritatea farmaceutică specializată.

Partea reclamantă a considerat, în consecință, că simpla împrejurare că produsele erau prezentate sub formă de pastile pentru gât și conțineau zahăr nu era suficientă pentru excluderea acestora din capitolul 30 și încadrarea la poziția 170490550.

Partea reclamantă a invocat, de asemenea, principiul securității juridice și protecția încrederii importatorului, arătând că efectuase importurile în baza unor documente oficiale emise de autoritățile statului, în care produsele erau identificate drept medicamente și era indicat codul 3004. A făcut referire la jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene în materia erorilor autorităților vamale, susținând că o eroare de clasificare nu putea fi imputată importatorului atunci când acesta acționase cu bună-credință, prezentase toate informațiile necesare, iar autoritatea vamală acceptase anterior operațiunile fără obiecții.

În susținerea aceleiași poziții, partea reclamantă a făcut referire și la litigiile anterioare privind S.R.L. „Becor”, în care a fost pusă în discuție reclasificarea vamală a unor produse considerate medicamente, precum și la demersurile ulterioare întreprinse în legătură cu acea jurisprudență. A invocat aceste împrejurări pentru a

susține că practica reclasificării ulterioare a produselor înregistrate ca medicamente ridica probleme de previzibilitate, proporționalitate și protecție a proprietății.

Totodată, partea reclamantă a menționat modificările legislative intervenite în anul 2023 în materia cotei TVA aplicabile medicamentelor înregistrate în Nomenclatorul de stat și autorizate pentru import, apreciind că acestea confirmau necesitatea tratării produselor autorizate de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale potrivit statutului lor farmaceutic.

Un argument distinct a vizat motivarea deciziilor de clasificare nr. 291, 292 și 293. Partea reclamantă a susținut că acestea nu corespundeau cerințelor art. 118 din Codul administrativ, deoarece simpla trimitere la Regulile generale de interpretare 1 și 6, la textul poziției tarifare 1704, la subpoziția 170490550 și la Notele explicative ale Sistemului Armonizat nu explica în mod concret de ce particularitățile produselor Linkus justificau excluderea lor de la poziția 3004 și clasificarea la poziția 1704. În opinia sa, actele contestate nu conțineau o analiză suficientă a circumstanțelor, probelor și argumentelor relevante care au stat la baza reclasificării.

În concluzie, S.R.L. „Rihpangalfarma” a susținut că produsele Linkus au fost în mod justificat declarate la poziția tarifară 3004 în baza statutului lor de medicament, a autorizației de import și a caracteristicilor terapeutice indicate în documentația aprobată de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, iar reclasificarea ulterioară efectuată de Serviciul Vamal la poziția 170490550 era neîntemeiată și insuficient motivată.

La 23 octombrie 2023, S.R.L. „Rihpangalfarma” a depus o acțiune concretizată, prin care și-a extins criticile asupra actelor emise ulterior deciziilor de clasificare nr. 291, 292 și 293 din 25 iulie 2023, contestând și nota de constatare nr. 71.23/1-R din 8 august 2023, răspunsul Biroului Vamal Centru nr. 28/24-14870 din 7 septembrie 2023, decizia de regularizare nr. 1881 din 15 septembrie 2023 și răspunsul Serviciului Vamal asupra cererii prealabile.

Partea reclamantă a indicat că, în urma reclasificării produselor Linkus la poziția tarifară 170490550, organul vamal a recalculat obligațiile vamale, iar prin decizia de regularizare a stabilit spre încasare suma totală de 69 759,39 lei, dintre care 57 756,68 lei obligații vamale și 12 002,71 lei penalitate de întârziere.

Partea reclamantă a susținut că verificarea declarațiilor vamale a fost inițiată fără respectarea Regulamentului privind procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1000/2018.

Partea reclamantă a invocat că organul vamal trebuia să desfășoare controlul în baza politicii și planului anual de control, să includă agentul economic în planul respectiv și să înregistreze datele privind inițierea și efectuarea controlului în Registrul de stat al controalelor. Potrivit părții reclamante, la materialele controlului nu exista un asemenea plan, iar informația privind inițierea controlului nu a fost publicată în Registrul de stat al controalelor.

Partea reclamantă a mai menționat că nu i-ar fi fost comunicat ordinul de efectuare a controlului ulterior, deși, potrivit normelor aplicabile auditului postvămuire, un asemenea ordin trebuia emis de persoana competentă și adus la cunoștința persoanei auditate înainte de începerea controlului. Din această perspectivă, a susținut că controlul ar fi fost inițiat fără existența sau, cel puțin, fără comunicarea unui act formal care să legitimeze desfășurarea acestuia.

Totodată, partea reclamantă a criticat durata controlului ulterior, invocând că auditul postvămuire nu trebuia să depășească două luni de la data inițierii, cu posibilitatea prelungirii numai în condițiile prevăzute de lege.

Partea reclamantă a afirmat că, deși controlul a fost inițiat în luna mai 2023, procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale a fost emis după expirarea termenului de două luni. În aceste condiții, partea reclamantă a susținut că organul vamal a încălcat termenul legal de efectuare a controlului ulterior.

Un alt argument procedural a vizat decizia de clasificare nr. 293 din 25 iulie 2023. Partea reclamantă a indicat că această decizie a fost emisă ca urmare a reverificării declarației vamale DVD 2090 I 1920 din 31 ianuarie 2023, deși declarația respectivă nu figura în anexa la citația de reverificare nr. 7883 și, prin urmare, nu a fost inclusă în obiectul controlului notificat.

Partea reclamantă a susținut că organul vamal a emis astfel o decizie de clasificare pentru o operațiune care nu a fost supusă în mod formal reverificării și în privința căreia nu îi fuseseră solicitate informații suplimentare.

În partea referitoare la fondul clasificării tarifare, partea reclamantă a reiterat poziția expusă în acțiunea inițială privind competența Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale și încadrarea produselor Linkus la poziția 3004, însă a legat aceste argumente și de legalitatea regularizării ulterioare.

Partea reclamantă a subliniat că autorizația de import nr. 3342/22-AM din 28 iunie 2022 era valabilă, nu fusese anulată, retrasă sau modificată, iar organul vamal acceptase anterior actele prezentate și acordase liberul de vamă. În opinia sa, aceste împrejurări trebuiau avute în vedere înainte de recalcularea ulterioară a obligațiilor vamale.

Partea reclamantă a dezvoltat și argumentul privind încrederea legitimă și previzibilitatea conduitei autorității, susținând că a delcarat mărfurile în conformitate cu autorizația emisă de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, iar declarațiile vamale au fost acceptate anterior de organul vamal.

Partea reclamantă a invocat că schimbarea ulterioară a poziției tarifare și impunerea unor obligații suplimentare, în condițiile în care ea se bazase pe acte administrative valabile și pe practica anterioară a organului vamal, afecta securitatea raporturilor juridice.

Distinct, partea reclamantă a criticat motivarea deciziei de regularizare nr. 1881 din 15 septembrie 2023. A susținut că simpla trimitere la procesul-verbal de reverificare și la deciziile de clasificare nu satisfăcea cerințele art. 118 din Codul

administrativ, întrucât organul vamal nu ar fi răspuns argumentelor formulate de societate împotriva reclasificării și nu ar fi explicat suficient de ce acestea au fost înlăturate. De asemenea, a invocat că examinarea actelor cauzei fusese superficială și nu demonstrase că autoritatea ar fi verificat efectiv validitatea declarațiilor vamale anterioare și circumstanțele în care fusese acceptată poziția tarifară 3004.

În consecință, prin cererea concretizată, S.R.L. „Rihpangalfarma" a solicitat, pe lângă anularea deciziilor de clasificare nr. 291, 292 și 293 și a răspunsului Serviciului Vamal pe marginea contestațiilor, anularea notei de constatare nr. 71.23/1-R din 8 august 2023 și a răspunsului Biroului Vamal Centru nr. 28/24-14870 din 7 septembrie 2023, precum și anularea deciziei de regularizare nr. 1881 din 15 septembrie 2023 și a răspunsului Serviciului Vamal emis asupra cererii prealabile.

Poziția autorității publice pârâte pe marginea acțiunii:

La 25 octombrie 2023, Serviciul Vamal a depus referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată de S.R.L. „Rihpangalfarma" și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 197-203, vol. I).

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 iunie 2025, s-a admis acțiunea în contencios administrativ înaintat de S.R.L. „Rihpangalfarma" împotriva Serviciului Vamal, terți Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, Herbion International INC și S.R.L. „Den Broker" cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile și s-au anulat deciziile de clasificare a mărfurilor nr. 291, 292 şi 293 din 25 iulie 2023, răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-11165 din 24 august 2023 cu privire la examinarea contestațiilor împotriva deciziilor de clasificare a mărfurilor, nota de constatare nr. 71.23/1-R din 8 august 2023, răspunsul Biroului Vamal Centru nr. 28/24-14870 din 7 septembrie 2023 cu privire la examinare contestației împotriva notei de constatare, decizia de regularizare nr. 1881 din 15 septembrie 2023 prin care s-a dispus încasarea din contul S.R.L. „Rihpangalfarma" a sumei totale de 69 759,39 lei, precum şi răspunsul Serviciului Vamal cu privire la examinarea cererii prealabile.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 17 iunie 2025, Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 iunie 2025, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea în contencios administrativ înaintată de S.R.L. „Rihpangalfarma" să fie respinsă, cu menținerea actelor administrative individuale contestate.

La 20 august 2025, Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal a prezentat motivarea cererii de apel.

În motivarea poziției sale, partea apelantă a susținut că prima instanță nu a elucidat complet circumstanțele cauzei, a apreciat greșit probele și a aplicat eronat normele de drept material și procesual.

Partea apelantă a menționat că, în perioada 5 mai – 8 august 2023, a efectuat un control ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale aferente importurilor realizate de S.R.L. „Rihpangalfarma” în perioada 2020–2023. În cadrul verificării corectitudinii atribuirii codului tarifar produselor Linkus Orange, Linkus Mint și Linkus Honey-Lemon, declarate la poziția 3004, a fost solicitată asistența subdiviziunii specializate în clasificarea mărfurilor, iar în urma examinării au fost emise deciziile nr. 291, 292 și 293 din 25 iulie 2023, prin care produsele au fost încadrate la subpoziția tarifară 170490550 – „pastile pentru gât și dropsuri contra tusei”.

În ceea ce privește clasificarea tarifară, partea apelantă a susținut că aceasta trebuia realizată potrivit Nomenclaturii combinate a mărfurilor, Regulilor generale de interpretare 1 și 6, Notelor explicative ale Sistemului Armonizat și Notelor explicative la Nomenclatura combinată, în funcție de caracteristicile obiective ale produsului. A indicat că, potrivit prospectului, rezumatului caracteristicilor produsului și informațiilor producătorului, pastilele Linkus erau destinate calmării tusei și iritației gâtului, conțineau extracte vegetale, dar și cantități importante de glucoză și zahăr, conținutul mediu de zaharuri fiind de aproximativ 67,87%.

Partea apelantă a invocat că Notele explicative aferente pozițiilor 3004 și 1704 fac o distincție între produsele utilizate efectiv în scop terapeutic sau profilactic și pastilele pentru gât ori bomboanele contra tusei constituite în principal din zahăr și agenți aromatizanți. A susținut că prezența unor substanțe cu proprietăți medicinale nu determina, prin ea însăși, clasificarea la poziția 3004, fiind necesar ca proporția substanțelor active să fie suficientă pentru ca produsul să fie utilizat în scop terapeutic sau profilactic. Din perspectiva Serviciului Vamal, caracteristicile concrete ale produselor Linkus justificau încadrarea lor la poziția 170490550.

Partea apelantă a criticat concluzia primei instanțe potrivit căreia înregistrarea produselor Linkus în Nomenclatorul de stat al medicamentelor și autorizațiile de import emise de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale ar fi fost determinante pentru clasificarea vamală.

Partea apelantă a susținut că autorizarea unui produs ca medicament și clasificarea sa tarifară reprezintă două proceduri juridice distincte, cu scopuri și criterii diferite. Potrivit părții apelante, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale avea competențe în materia autorizării, înregistrării și punerii pe piață a medicamentelor, în timp ce competența de determinare a codului tarifar revenea organului vamal, în temeiul Codului vamal și al Nomenclaturii combinate.

În aceeași ordine de idei, partea apelantă a susținut că simpla indicare a codului 3004 în autorizațiile de import ale Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nu putea obliga Serviciul Vamal să accepte aceeași poziție tarifară. A invocat inclusiv informații provenite de la Agenție din care ar fi rezultat că stabilirea clasificării tarifare nu ținea de competența acesteia.

Partea apelantă a mai menționat că descrierea unui produs drept „medicament” în legislația națională ori într-o farmacopee nu avea valoare determinantă pentru clasificarea acestuia în Nomenclatura combinată, întrucât clasificarea vamală se realiza potrivit propriilor reguli și caracteristicilor obiective ale mărfii.

Partea apelantă a argumentat că prima instanță nu a luat în considerare Avizul Organizației Mondiale a Vămilor din 24 februarie 2023 privind clasificarea produsului Linkus, precum și jurisprudența Curții Supreme de Justiție referitoare la clasificarea tarifară a mărfurilor. A susținut că aceste surse confirmau importanța aplicării uniforme a Sistemului Armonizat și competența autorităților vamale de a efectua clasificarea potrivit criteriilor vamale, inclusiv atunci când produsul beneficia de o autorizare în alt domeniu. Potrivit apelantului, omisiunea primei instanțe de a examina aceste elemente a afectat caracterul complet al cercetării cauzei.

Cu referire la legalitatea controlului ulterior, Serviciul Vamal a contestat concluziile primei instanțe privind pretinsele vicii ale procedurii de reverificare.

Partea apelantă a invocat că legislația vamală îi conferea dreptul de a efectua control ulterior, inclusiv prin reverificarea declarațiilor vamale și a documentelor justificative, în scopul verificării exactității și caracterului complet al informațiilor declarate.

Partea apelantă a menționat că un asemenea control putea conduce, în cazul constatării unei clasificări tarifare greșite, la emiterea deciziei de clasificare, a procesului-verbal sau notei de constatare și, ulterior, la regularizarea obligațiilor vamale. Partea apelantă a considerat că verificarea efectuată în cazul S.R.L. „Rihpangalfarma” s-a încadrat în aceste competențe legale și că prima instanță a interpretat greșit normele care reglementau procedura controlului ulterior.

În legătură cu decizia de regularizare nr. 1881 din 15 septembrie 2023, partea apelantă a susținut că aceasta a fost emisă ca efect al constatării diferențelor dintre poziția tarifară declarată și cea stabilită în urma controlului, iar recalcularea obligațiilor vamale constituia consecința prevăzută de lege a reclasificării.

Partea apelantă a invocat că organul vamal era îndreptățit să verifice ulterior declarațiile acceptate și să regularizeze obligațiile vamale atunci când identifică neconformități, astfel încât acordarea anterioară a liberului de vamă nu împiedica exercitarea ulterioară a controlului.

Partea apelantă a contestat și concluzia referitoare la lipsa motivării actelor administrative. A susținut că deciziile de clasificare conțineau elementele obligatorii privind declarantul, mărfurile examinate, codul declarat și codul stabilit, precum și temeiurile normative și regulile de clasificare aplicate.

De asemenea, a indicat că nota de constatare și decizia de regularizare se întemeiază pe rezultatele controlului și pe actele de clasificare emise anterior. În opinia părții apelante, motivarea actelor permitea identificarea raționamentului

autorității și exercitarea controlului judecătoresc, astfel încât constatarea primei instanțe privind insuficiența motivării era neîntemeiată.

Partea apelantă a mai susținut că prima instanță a atribuit o importanță juridică excesivă faptului că produsele erau înscrise în Nomenclatorul de stat al medicamentelor. A reiterat că înscrierea unui produs ca medicament nu conducea automat la clasificarea acestuia la poziția tarifară 3004, deoarece Nomenclatura combinată și Sistemul Armonizat conțineau propriile criterii de clasificare. Din punctul său de vedere, instanța trebuia să examineze compoziția, modul de utilizare, destinația, prezentarea și proporția substanțelor active, iar nu să deducă poziția tarifară numai din statutul farmaceutic al produsului.

În concluzie, partea apelantă a susținut că prima instanță a confundat autorizarea farmaceutică a produselor cu clasificarea lor vamală, a ignorat caracteristicile obiective ale mărfurilor și regulile specifice Nomenclaturii combinate, nu a acordat relevanță Avizului Organizației Mondiale a Vămilor și practicii judiciare pertinente și a apreciat greșit legalitatea controlului ulterior și a actelor emise în urma acestuia.

Poziția intimatului și terților pe marginea apelului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38, 216 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere asupra apelului depus în prezenta cauză.

Astfel, intimatul S.R.L. „Rihpangalfarma”, precum și terții Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, Herbion International INC și S.R.L. „Den Broker”, fiind înștiințați despre examinarea cererii de apel și posibilitatea expunerii pe marginea acesteia, nu au depus referință.

Admisibilitatea apelului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 3 octombrie 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de contencios administrativ a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, în mod automat-aleatoriu, judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului*”.

Potrivit art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, „*apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanței de apel*”.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost pronunțat public la 12 iunie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 17 iunie 2025. Astfel, Completul judiciar constată că apelul a fost declarat în termenul legal.

Conform art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată*”.

În speță, hotărârea motivată a fost notificată părții apelante la 14 august 2025 (f.d. 63), iar motivarea apelului a fost depusă la 20 august 2025, fiind respectat, astfel, termenul prevăzut de lege în acest sens.

Potrivit art. 233 alin. (2) din Codul administrativ, „*cererea de apel se semnează de apelant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit”.*

Completul judiciar a stabilit că cererea de apel, a fost semnată de către Șeful interimar al Biroului Vamal Centru al Serviciului vamal, Popenco Artiom, iar cererea de apel motivată a fost semnată de către Șeful-adjunct interimar al Biroului Vamal Centru al Serviciului vamal, Filimon Ivan, condiția prevăzută de lege fiind, astfel, întrunită.

Astfel, în temeiul reglementărilor art. 232, 233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care se purcede la examinarea apelului în fond.

Argumentele părților în cadrul judecării apelului:

În cadrul ședinței de judecată în fața instanței de apel, reprezentantul apelantului Serviciul Vamal, Barcar Cătălina, a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii emise de Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 12 iunie 2025, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă de S.R.L. „Rihpangalfarma” să fie respinsă integral.

Reprezentantul intimatului S.R.L. „Rihpangalfarma”, Cazac Dorin, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel a pledat pentru respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii primei instanțe ca fiind legală și întemeiată.

Terții Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, Herbion International INC și S.R.L. „Den Broker” în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel nu s-au prezentat și nu au comunicat instanței de apel motivele neprezentării, citarea legală fiind îndeplinită. Astfel, Completul judiciar conducându-se de prevederile art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

De altfel, examinarea cauzei în ordine de apel în lipsa participanților la proces, nu poate fi calificată ca o limitare a dreptului de apărare şi dreptului de acces la justiție, în condițiile când participanții la proces beneficiază de un ansamblu de pârghii legale întru realizarea drepturilor lor, iar prevederile art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, indică expres că neprezentarea participanților la proces nu împiedică instanța de apel să decidă în privința apelului.

Aprecierea instanței de apel

Audiind pozițiile participanților la proces, studiind materialele cauzei și dosarul administrativ, raportate la argumentele invocate în cererea de apel și cele expuse în cadrul ședinței, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că apelul este admisibil spre examinare, dar neîntemeiat, impunând-se soluția de respingere, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul*".

Potrivit art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces*".

În acord cu prevederile art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, „*instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege*".

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însușirea motivelor și concluziilor date de instanța inferioară (*HirroBalani v. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43*)

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație şi o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate.

Instanţa de apel menționează că art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții

între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Completului judiciar, prima instanţă a ţinut cont de aceste deziderate şi a adoptat o hotărâre bazată pe materialul probator administrat și legislația în vigoare, asigurându-se că toate aspectele relevante au fost analizate cu rigurozitate.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, S.R.L. „Rihpangalfarma" a importat în Republica Moldova produsele Linkus Orange, Linkus Honey-Lemon și Linkus Mint, furnizate de Herbion International INC. Produsele erau înregistrate în Nomenclatorul de stat al medicamentelor, iar pentru importul acestora Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a eliberat S.R.L. „Rihpangalfarma" autorizația de import nr. 3342/22-AM din 28 iunie 2022, în care mărfurile erau descrise drept „Medicamente", fiind indicat codul tarifar 3004.

În baza declarațiilor vamale nr. 2090 I 19994 din 28 iulie 2022, nr. 2090 I 29117 din 31 octombrie 2022 și nr. 2090 I 1920 din 31 ianuarie 2023, S.R.L. „Rihpangalfarma" a declarat produsele importate la poziția tarifară 3004, corespunzătoare medicamentelor condiționate pentru vânzarea cu amănuntul. Mărfurilor le-a fost acordat liberul de vamă potrivit poziției tarifare declarate.

În perioada 5 mai – 8 august 2023, Biroul Vamal Centru a efectuat la S.R.L. „Rihpangalfarma" un control ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale, având ca obiect verificarea corectitudinii atribuirii codului tarifar mărfurilor importate în perioada 2020–2023. În acest scop, prin raportul nr. 5363 din 29 iunie 2023, a fost solicitată asistența subdiviziunii specializate în clasificarea mărfurilor din cadrul Serviciului Vamal.

În cadrul verificării au fost examinate documentele referitoare la produsele Linkus, inclusiv prospectul pentru consumator, rezumatul caracteristicilor produsului și informațiile producătorului privind compoziția acestora. Organul vamal a reținut, între altele, că produsele erau prezentate sub formă de pastile pentru calmarea tusei și a iritației gâtului, conțineau extracte din plante, precum și glucoză și zahăr, conținutul mediu de zaharuri fiind apreciat la 67,87%.

La 25 iulie 2023, în urma reverificării declarațiilor vamale, Serviciul Vamal a emis deciziile de clasificare a mărfurilor nr. 291, 292 și 293, prin care a stabilit pentru produsele Linkus poziția tarifară 170490550 – „pastile pentru gât și dropsuri contra tusei", în locul poziției tarifare 3004 declarate la import.

S.R.L. „Rihpangalfarma" a contestat deciziile de clasificare, însă prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-11165 din 24 august 2023 contestațiile au fost respinse.

Ca urmare a reclasificării tarifare, la 8 august 2023 Biroul Vamal Centru a emis nota de constatare nr. 71.23/1-R, prin care a reținut necesitatea recalculării obligațiilor vamale aferente importurilor respective.

La 23 august 2023, S.R.L. „Rihpangalfarma” a contestat nota de constatare, iar prin răspunsul Biroului Vamal Centru nr. 28/24-14870 din 7 septembrie 2023 contestația a fost respinsă.

Ulterior, la 15 septembrie 2023, Biroul Vamal Centru a emis decizia de regularizare nr. 1881, prin care a stabilit în sarcina S.R.L. „Rihpangalfarma” obligații vamale suplimentare în sumă totală de 69 759,39 lei, dintre care 57 756,68 lei reprezentau obligații vamale, iar 12 002,71 lei – penalitate de întârziere.

La 18 septembrie 2023, decizia de regularizare a fost, la rândul său, contestată în procedură prealabilă, de către S.R.L. „Rihpangalfarma”.

Prin acțiunea înaintată în instanță și ulterior concretizată, S.R.L. „Rihpangalfarma” a solicitat anularea deciziilor de clasificare nr. 291, 292 și 293 din 25 iulie 2023 și a răspunsului Serviciului Vamal nr. 28/11-11165 din 24 august 2023, anularea notei de constatare nr. 71.23/1-R din 8 august 2023 și a răspunsului nr. 28/24-14870 din 7 septembrie 2023, precum și anularea deciziei de regularizare nr. 1881 din 15 septembrie 2023 și a răspunsului emis asupra cererii prealabile.

Prima instanță, fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, a admis integral acțiunea în contencios administrativ.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art. 225 din Codul administrativ, art. 239 – 241 din Codul de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or, instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ:

Potrivit art. 3 din Codul administrativ, „*Legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*”.

Conform art. 5 din Codul administrativ, „*activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea*”.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, „*dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*”.

Conform art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare)*”.

Ținând cont de pretențiile înaintate, Completul judiciar constată că acțiunea în contencios administrativ înaintată de S.R.L. „Rihpangalfarma” reprezintă o acțiune în contestare în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a) coroborate cu art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ. Or, elementul central al obiectului acțiunii în contestare constă în anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual, iar la caz, partea reclamantă solicită anularea deciziilor de clasificare nr. 291, 292 și 293 și a răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-11165 din 24 august 2023 emis în procedură prealabilă, anularea notei de constatare nr. 71.23/1-R din 8 august 2023 și a răspunsului Biroului Vamal Centru nr. 28/24-14870 din 7 septembrie 2023, precum și anularea deciziei de regularizare nr. 1881 din 15 septembrie 2023 și a răspunsului Serviciului Vamal emis asupra cererii prealabile.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*”.

Conform art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, „*cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ*”.

În acord cu prevederile art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, „*acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel*”.

Astfel, ținând cont de obiectul acțiunii și având în vedere prevederile art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, ulterior Judecătoria Chișinău, sediul Centru, or, obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin. (2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamantul S.R.L. „Rihpangalfarma”, cu respectarea competenței jurisdicționale materiale și teritoriale.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, „*actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public*”.

Articolul 11 alin. (1) din Codul administrativ, prescrie că „*actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor*

obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel".

Potrivit art. 15 alin. (1) – (2) din Codul administrativ, „*(1)Operațiunile administrative sunt manifestările de voință sau activitățile autorităților publice care nu produc ca atare efecte juridice. (2) Operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț*".

La caz, instanța de apel atestă că deciziile de clasificare a mărfurilor nr. 291, nr. 292 și nr. 293, răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-11165 din 24 august 2023, emis pe marginea cererii prealabile precum și decizia de regularizare nr. 1881 din 15 septembrie 2023, reprezintă acte administrative individuale, emise pentru a fi reglementat un caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce efecte în exterior. Totodată, în sensul art. 10 și 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, aceste acte constituie acte administrative defavorabile reclamantului, or, prin emiterea actelor administrative menționate, reclamantului i-a fost stabilită o altă poziție tarifară pentru mărfurile importate decât cea declarată la import, a fost respinsă cererea sa prealabilă formulată împotriva deciziilor de clasificare, precum și i-au fost stabilite obligații vamale suplimentare.

La rândul său, nota de constatare nr. 71.23/1-R din 8 august 2023 constituie o operațiune administrativă care, în conformitate cu prevederile art. 15 alin. (2) din Codul administrativ, poate fi contestată concomitent cu actul administrativ individual emis în baza acesteia, respectiv decizia de regularizare nr. 1881 din 15 septembrie 2023. Răspunsul Biroului Vamal Centru nr. 28/24-14870 din 7 septembrie 2023 reprezintă actul emis în cadrul procedurii administrative de soluționare a contestației formulate împotriva notei de constatare.

Conform art. 53 alin.(1) din Constituție, „*persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei*".

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, „*drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*".

În accepțiunea art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente*".

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei*

autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere".

Prin urmare, în sensul Legii, revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi arătată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. 17, 39 și 189 din Codul administrativ de „drept vătămat" și de „încălcarea unui drept al său" se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (*actio popularis*).

În speță, se atestă că aceste condiționalități au fost respectate de către S.R.L. „Rihpangalfarma" care a invocat vătămarea dreptului propriu în motivele de fapt și de drept ale cererii de chemare în judecată, ce constituie în sine un drept subiectiv concret, astfel încât este evidentă revendicarea încălcării drepturilor sale prin activitate administrativă conform art. 20, 39 și 189 alin. (1) din Codul administrativ.

Completul judiciar relevă că reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în *prima facie* - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc., probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat. Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1 din Codul administrativ) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

În speță, reclamantul S.R.L. „Rihpangalfarma" este destinatarul actelor contestate.

Astfel, Completul judiciar reține că, prin acțiunea depusă, S.R.L. „Rihpangalfarma" a revendicat apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim și în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ este întrunită.

În conformitate cu art. 19 din Codul administrativ, „*cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative*".

Potrivit art. 162 din Codul administrativ, „*procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Dacă autoritatea publică nu soluționează petiția în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă. Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual*".

Articolul 208 alin. (1) din Codul administrativ, prescrie că, „*până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege*".

Conform art. 289 din Codul vamal, „*prin derogare de la prevederile Codului administrativ, actele administrative, acțiunile sau inacțiunile organelor vamale, ale*

colaboratorilor vamali pot fi contestate în termen de 10 zile calendaristice de la data comunicării actului sau efectuării acțiunii/inacțiunii".

După cum rezultă din materialele cauzei elucidate anterior, urmează că, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, reclamantul/intimat a respectat procedura prealabilă.

La caz, S.R.L. „Rihpangalfarma" a contestat deciziile de clasificare, însă prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-11165 din 24 august 2023 contestațiile au fost respinse.

Ca urmare a reclasificării tarifare, la 8 august 2023 Biroul Vamal Centru a emis nota de constatare nr. 71.23/1-R, prin care a reținut necesitatea recalculării obligațiilor vamale aferente importurilor respective. S.R.L. „Rihpangalfarma" a contestat nota de constatare, iar prin răspunsul Biroului Vamal Centru nr. 28/24-14870 din 7 septembrie 2023 contestația a fost respinsă.

Ulterior, la 15 septembrie 2023, Biroul Vamal Centru a emis decizia de regularizare nr. 1881, prin care a stabilit în sarcina S.R.L. „Rihpangalfarma" obligații vamale suplimentare în sumă totală de 69 759,39 lei, dintre care 57 756,68 lei reprezentau obligații vamale, iar 12 002,71 lei – penalitate de întârziere. Decizia de regularizare a fost, la rândul său, contestată în procedură prealabilă, prin cererea depusă la 18 septembrie 2023.

În același timp, art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, stipulează că „*acțiunea în contestare şi acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia*".

Raportând prevederile art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ la circumstanțele cauzei, Completul judiciar constată că termenul de înaintare a acțiunii a fost respectat. Astfel, răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-11165 din 24 august 2023, emis asupra contestațiilor împotriva deciziilor de clasificare nr. 291, 292 și 293 din 25 iulie 2023, a fost recepționat de S.R.L. „Rihpangalfarma" la 29 august 2023, dată la care a fost sesizată și instanța de judecată.

Ulterior, au fost emise nota de constatare nr. 71.23/1-R din 8 august 2023, contestată în procedură prealabilă și urmată de răspunsul Biroului Vamal Centru nr. 28/24-14870 din 7 septembrie 2023, precum și decizia de regularizare nr. 1881 din 15 septembrie 2023, contestată cu cerere prealabilă de reclamant la 18 septembrie 2023, pretențiile corespunzătoare fiind introduse în proces prin cererea de chemare în judecată concretizată din 23 octombrie 2023. Din materialele cauzei nu rezultă circumstanțe care să ateste depășirea termenului prevăzut de art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, iar prima instanță, verificând expres condițiile de admisibilitate, a constatat respectarea atât a procedurii prealabile, cât și a termenului de sesizare a instanței.

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, reclamantul S.R.L. „Rihpangalfarma" este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a respectat procedura de adresare în instanța de judecată, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de judecată, iar acțiunea depusă nu este exceptată de la controlul judiciar, prin urmare motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, la caz nu sunt, din care considerente, instanța de fond corect a conchis asupra întrunirii condițiilor de admisibilitate a acțiunii.

Cu referire la fondul acțiunii.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ „*examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale*".

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, „*fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția*".

La acest capitol, se reține și dispozițiile art. 22 alin. (1) coroborat cu art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, care stipulează că, „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți*".

În cele ce succed, Completul judiciar reiterează că, obiectul examinării în prezenta cauză de contencios administrativ constă în verificarea legalității deciziilor de clasificare a mărfurilor nr. 291, 292 și 293, răspunsului Serviciului Vamal nr. 28/11-11165 din 24 august 2023, emis pe marginea contestațiilor asupra deciziilor de clasificare a mărfurilor, notei de constatare nr. 71.23/1-R din 8 august 2023, răspunsului Biroului Vamal Centru nr. 28/24-14870 din 7 septembrie 2023, precum și deciziei de regularizare nr. 1881 din 15 septembrie 2023.

Cu raportare la speța în cauză, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că, potrivit art. 142^2 alin. (1) – (2) din Codul vamal (în redacția în vigoare la data emiterii deciziilor de clasificare a mărfurilor contestate), „*(1) Clasificarea mărfurilor se efectuează de către declarant. Ea constă în stabilirea, pentru mărfurile declarate organelor vamale, a unui cod conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor şi normelor metodologice existente. (2) În caz de clasificare incorectă a mărfurilor, organele vamale au dreptul să efectueze de sine stătător clasificarea lor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor şi normele metodologice existente, prin emiterea deciziei de clasificare a mărfurilor. Procedura de emitere a deciziei de*

clasificare a mărfurilor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor se stabileşte de către Serviciul Vamal".

Conform art. 181^1 alin. (1), (2) și (4) din Codul vamal (în redacția în vigoare în perioada desfășurării controlului ulterior), „*(1) controlul ulterior se bazează pe administrarea riscurilor, este efectuat imperativ în scopuri vamale în vederea asigurării aplicării corecte a legislaţiei şi confirmării sau infirmării conformării declarantului la aceasta. (2) Controlul ulterior este efectuat de organele vamale, conform procedurii stabilite de Guvern, prin auditul postvămuire sau* ***reverificarea declaraţiei vamale****, pe o perioadă ce nu depăşeşte termenul de prescripţie stabilit la art. 127 alin. (10). (3) Procedura de efectuare a analizei riscurilor, a planificării şi realizării controlului ulterior constă dintr-un ansamblu de metode şi operaţiuni de organizare şi desfăşurare a controlului, prevăzute de prezentul cod şi de alte acte normative. Controlul ulterior se realizează prin anumite forme (control general, control parţial, control repetat), proceduri (control planificat, control inopinat, control prin contrapunere) şi metode (control total, control selectiv, control electronic). (4) În termenul prevăzut la alin. (2), organul vamal verifică orice document, registru şi evidenţă referitoare la mărfurile provenite din comerţul internaţional sau la alte operaţiuni comerciale anterioare sau ulterioare aferente acestor mărfuri. Controlul poate fi efectuat la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate, direct sau indirect, din punct de vedere profesional în operaţiunile menţionate sau la sediul oricărei alte persoane care se află în posesia acestor documente, date sau mărfuri ori deţine informaţii în legătură cu acestea. De asemenea poate fi efectuat controlul fizic sau prelevarea de eşantioane ale mărfurilor dacă acestea mai pot fi identificate*".

Potrivit art. 185 alin. (1) lit. e) din Codul vamal (în redacția în vigoare în perioada desfășurării controlului ulterior), „*(1) Controlul vamal este efectuat de colaboratorul vamal şi constă în: e[1]) controlul ulterior prin reverificarea declaraţiilor vamale*".

Articolul 202^2 din Codul vamal (în redacția în vigoare în perioada desfășurării controlului ulterior), statuează că, „*(1) Reverificarea declarației vamale se efectuează la oficiul organului vamal, este una dintre formele controlului ulterior și constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii și caracterului complet al informațiilor furnizate într-o declarație vamală, precum și a existenței și conformității documentelor justificative anexate la aceasta, necesare plasării mărfurilor într-o destinație vamală, a altor documente aferente operațiunilor verificate de care dispune organul vamal, alt organ cu atribuții de administrare fiscală sau alte instituții și persoane. (2) Reverificarea declarației vamale se efectuează de către organele vamale conform procedurii stabilite de Guvern. (3) În procesul efectuării reverificării declarației vamale, organele vamale pot utiliza informații și date inclusiv din bazele de date automatizate și programele informaționale de administrare a riscurilor. (4) Cu excepția cazurilor prevăzute la*

alin. (5), controlul ulterior prin reverificare a declarației vamale se efectuează fără întocmirea procesului-verbal de reverificare. (5) În cazul depistării unor erori și/sau divergențe între informațiile din declarațiile vamale și cele din documentele verificate, ce conduc la apariția, modificarea și/sau anularea obligației vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal prin întocmirea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale".

În același sens, pct. 90 din Regulamentul cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1000/2018, prevedea că „*reverificarea declarațiilor vamale se efectuează în orele de lucru ale organului vamal, la sediile acestuia în conformitate cu prevederile Codului vamal al Republicii Moldova nr.1149/2000, ale Codului fiscal nr. 1163/1997 și ale prezentului Regulament, precum și în baza regulamentului subdiviziunii de control ulterior*", iar pct. 91 stabilea că „*activitatea de reverificare a declarațiilor vamale se realizează de către personalul subdiviziunilor de control ulterior în baza informațiilor aferente criteriilor de selectivitate pe culoarul albastru de control vamal, în baza planurilor de control și în baza activității proprii de analiză de risc. În cazul constatării unor erori, contradicții între declarația vamală și documentele verificate, ce duc la apariția, modificarea și/sau anularea obligației vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal, prin întocmirea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale. Iar în cazul depistării unei încălcări vamale ce conduce la apariția unei obligații vamale și neîndeplinirii cerințelor legale ale declarantului, organul vamal întocmește decizia de regularizare aferentă acestora, în conformitate cu prevederile Codului vamal al Republicii Moldova nr.1149/2000 și actelor normative ale Serviciului Vamal*".

Raportând cadrul legal precitat la circumstanțele de fapt ale speței, Completul judiciar reține că în perioada 5 mai – 8 august 2023, Biroul Vamal Centru a efectuat la S.R.L. „Rihpangalfarma" un control ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale, având ca obiect verificarea corectitudinii atribuirii codului tarifar mărfurilor importate în baza declarațiilor vamale nr. 2090 I 19994 din 28 iulie 2022, nr. 2090 I 29117 din 31 octombrie 2022 și nr. 2090 I 1920 din 31 ianuarie 2023.

Astfel, Completul judiciar consideră necesar, cu titlu preliminar, să examineze criticile reclamantului privind pretinsa nelegalitate a controlului ulterior, întemeiate pe lipsa includerii acestuia în planul controalelor, lipsa emiterii și comunicării unui ordin de control, neînregistrarea controlului în Registrul de stat al controalelor, precum și pe pretinsa depășire a termenului de două luni pentru efectuarea controlului și lipsa unei decizii de prelungire a acestuia.

Sub acest aspect, Completul judiciar reține că argumentele invocate de reclamant sunt întemeiate, în esență, pe prevederile art. 202^1 din Codul vamal care reglementează efectuarea controlului ulterior prin audit postvămuire, or, din circumstanțele stabilite în prezenta cauză rezultă că organul vamal a efectuat

controlul ulterior printr-o altă formă prevăzută de legislația vamală, și anume prin reverificarea declarațiilor vamale, procedură supusă normelor prevăzute de art. 202^2 din Codul vamal și procedurii stabilite de Guvern pentru efectuarea acesteia.

Respectiv, argumentele invocate de reclamant privind lipsa ordinului de audit, neînregistrarea controlului în Registrul de stat ori depășirea termenului de două luni reglementate de art. 202^1 din Codul vamal în raport cu procedura auditului postvămuire, nu pot fi reținute ca temei pentru constatarea nelegalității procedurii de reverificare a declarațiilor vamale, legalitatea acesteia urmând a fi apreciată prin prisma dispozițiilor legale și procedurale aplicabile anume acestei forme de control ulterior.

În continuare, Completul judiciar urmează să examineze aspectul privind legalitatea reclasificării tarifare a produselor „Linkus Orange", „Linkus Mint" și „Linkus Honey-Lemon", realizată de organul vamal ulterior acordării liberului de vamă și anume dacă, în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei, statutul juridic al produselor, documentele oficiale emise de autoritățile competente și caracteristicile acestora, organul vamal era îndreptățit să modifice poziția tarifară declarată de importator de la poziția 3004, aferentă medicamentelor, la poziția tarifară 170490550.

În acest context, Completul judiciar constată că, la data efectuării importului de către către S.R.L. „Rihpangalfarma", produsele declarate sub denumirile „Linkus Orange", „Linkus Mint" și „Linkus Honey-Lemon" figurau la acel moment, ca fiind înregistrate oficial pe teritoriul Republicii Moldova în calitate de medicament, fiind incluse în Nomenclatorul de stat al medicamentelor. Ca urmare, produsului i-a fost atribuit codul tarifar 3004, corespunzător categoriei tarifare aplicabile medicamentelor.

În acest context, instanța de apel reține că, potrivit certificatelor de înregistrare a medicamentului emise de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, în baza ordinului nr. Rg04-000160 din 22 iulie 2022, s-a decis autorizarea produselor Linkus Orange", „Linkus Mint" și „Linkus Honey-Lemon" (f.d. 18 - 20).

La 28 iunie 2022, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a emis, pe numele S.R.L. „Rihpangalfarma", autorizația de import cu nr. 3342/22-AM, prin care a aprobat introducerea pe teritoriul Republicii Moldova a unor medicamente produse de compania Herbion International Inc, în temeiul contractului nr. HII/RF/01/2022 din 22 mai 2022 și al Specificației (anexa) nr. 1/2022 (f.d. 40). Potrivit autorizației și specificației, pentru produsele „Linkus Orange", „Linkus Mint" și „Linkus Honey-Lemon" – pastile a fost indicat codul vamal 3004, aferent medicamentelor (f.d. 41).

Conform prevederilor art. 3 din Legea nr. 1409 din 17 decembrie 1997 cu privire la medicamente, „***medicamentele (produse medicamentoase)*** *reprezintă substanţe sau amestecuri de substanţe autorizate, în modul stabilit, spre fabricare, import, export şi utilizare, pentru a trata, atenua, preveni, diagnostica o boală, o*

stare fizică sau psihică anormală ori simptomele lor la om sau animal, precum şi pentru a restabili, corija şi modifica funcţiile organice ale acestora; ***certificatul de înregistrare a medicamentului*** *reprezintă actul oficial prin care se confirmă înregistrarea medicamentului la Agenţia Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale după omologarea acestuia*".

În temeiul art. 6 alin. (4) lit. a) din Legea cu privire la medicamente nr. 1409 din 17 decembrie 1997, „*Agenţia Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale expertizează, omologheză, înregistrează medicamentele, editează şi ţine Nomenclatorul de stat de medicamente*".

Conform art. 14 alin.(1) din Legea cu privire la medicamente nr. 1409 din 17 decembrie 1997, „*autorizarea medicamentelor fabricate în Republica Moldova şi a celor de import se face în baza rezultatelor expertizei materialelor respective, efectuată de către Agenţia Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale*".

În corespundere cu art. 8 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456 din 25 mai 1993, „*(1) Nomenclatorul de stat de medicamente (în cele ce urmează -Nomenclatorul de stat) constituie lista medicamentelor autorizate în modul stabilit spre producere, import şi utilizare în practica medicală şi medicina veterinară. (2) Nomenclatorul de stat serveşte drept bază pentru elaborarea Clasificatorului medicamentelor, utilizat în diverse sisteme informaţionale automatizate, şi este ţinut de Agenţia Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale*".

Conform art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456 din 25 mai 1993, „*(1) Modul de autorizare a medicamentelor se stabileşte de către Ministerul Sănătăţii. Denumirile medicamentelor, autorizate spre utilizare în practica medicală, inclusiv a celor de import, se includ în Nomenclatorul de stat*".

În baza art. 23 alin. (1) din Legea cu privire la activitatea farmaceutică nr. 1456 din 25 mai 1993, „*importul medicamentelor neînregistrate, altor produse farmaceutice şi parafarmaceutice şi materiei prime medicamentoase neînregistrate, realizat în scopul înregistrării, se efectuează în baza autorizaţiei eliberate de Agenţia Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale*".

Potrivit ordinelor comune ale Ministerului Sănătății și Serviciului Vamal al, nr.420/392-O din 31 octombrie 2008 și 12 noiembrie 2008, actualizat prin ordinul comun nr.834/452-O din 24/21 decembrie 2010, funcția de atribuire a codului vamal în cazul produselor medicamentoase a fost pusă în sarcina Agenției medicamentului.

În acest sens, Completul judiciar explică faptul că, pentru obținerea autorizației, importatorul urmează să depună o cerere la Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, care eliberează autorizația doar pentru produsele farmaceutice ce se regăsesc în Nomenclator. În caz că medicamentul nu se regăsește în Nomenclator, Agenția efectuează procedura de expertizare, omologare și înregistrare, cu includerea medicamentului în Nomenclator. Ulterior, autorizația este

prezentată importatorului. Poziția tarifară din autorizație este decisă de către Agenție.

Coroborând prevederile enunţate, la materialul probator administrat în speţă, instanţa de apel constată că prima instanţă într-un mod justificat a concluzionat că mărfurile care au făcut obiectul declarării vamale constituie medicamente, această concluzie fiind susținută de ansamblul probelor administrate în cauză, inclusiv de înregistrarea produselor Linkus Orange", „Linkus Mint" și „Linkus Honey-Lemon" în Nomenclatorul de stat al medicamentelor, precum și de autorizația de import emisă de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

Totodată, Completul judiciar relevă că, Serviciul Vamal nu a negat faptul că produsele importate de către reclamant, care ulterior au generat suspiciuni din partea autorității vamale cu privire la clasificarea tarifară, erau, la momentul introducerii în țară, înregistrate oficial ca medicamente în Nomenclatorul de stat al medicamentelor. Importul acestora fusese autorizat de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, care a emis autorizațiile de import corespunzătoare.

La acest capitol, Completul judiciar reține că, importul și vămuirea mărfurilor la poziția tarifară 3004 au fost acceptate de către autoritatea vamală pârâtă la momentul introducerii acestora în țară, fiind acordat liberul de vamă. Prin urmare, rezultă că, anterior emiterii liberului de vamă, agentul economic a prezentat pârâtului toate documentele necesare pentru desfășurarea procedurilor vamale, iar autoritatea a considerat justificată aplicarea codului tarifar 3004, aferent medicamentelor.

Astfel, este cert faptul că la momentul efectuării importului, produsele Linkus Orange", „Linkus Mint" și „Linkus Honey-Lemon" erau recunoscute oficial ca medicamente, fiind înregistrate în Nomenclatorul de stat al medicamentelor și având atribuit codul tarifar 3004, aplicabil medicamentelor.

În continuare, instanța de apel notează că, Nomenclatorul combinat al mărfurilor aprobat prin Legea nr. 172 din 25 iulie 2014 la poziția 3004 cuprinde „medicamentele (cu excepția produselor de la pozițiile 3002, 3005 sau 3006), constituite din produse amestecate sau neamestecate, preparate pentru uz terapeutic sau profilactic, prezentate în formă de doze măsurate (inclusiv cele care se administrează transdermic) sau condiționate pentru vânzarea cu amănuntul. Termenul „medicamente" utilizat la poziția 3004 în Nomenclatorul combinat al mărfurilor face referire la termenul „medicament" definit în Legea cu privire la medicamente nr. 1409 din 17 decembrie 1997 cu excepțiile corespunzătoare indicate expres în Nomenclator.

Poziția 3004 cuprinde preparatele pe bază de plante medicinale și preparatele pe baza următoarelor substanțe active: vitamine, minerale, aminoacizi esențiali și acizi grași, condiționate pentru vînzarea cu amănuntul. Aceste preparate se clasifică la poziția 3004 în cazul în care etichetarea, ambalarea sau modul de utilizare au înscrise următoarele indicații: (a) bolile, afecțiunile sau simptomele acestora,

împotriva cărora produsul este utilizat; (b) concentrația substanței active sau a substanțelor active pe care le conțin; (c) posologia; și (d) modul de administrare. Această poziție cuprinde, de asemenea, preparatele homeopatice de uz medical, în cazul în care acestea îndeplinesc condițiile literelor (a), (c) și (d) menționate mai sus. În cazul preparatelor pe bază de vitamine, minerale, aminoacizi esențiali și acizi grași, nivelul uneia dintre aceste substanțe pe unitate de consum zilnică recomandată înscrisă pe etichetă trebuie să fie mult mai mare decât doza fiziologică zilnică recomandată pentru menținerea sănătății în general sau a stării de bine.

Prin urmare, instanța de apel apreciază că nu i se poate imputa entității reclamante, S.R.L. „Rihpangalfarm", o declarare eronată a medicamentelor, deoarece s-a confirmat că mărfurile importate erau deja înregistrate, la data importului, în Nomenclatorul de stat al medicamentelor.

Or, odată ce produsul a fost clasificat și înregistrat oficial ca medicament, fiind inclus în Nomenclatorul de stat al medicamentelor, iar documentația aferentă importului acestuia a fost examinată de autoritatea publică competentă în domeniul medicamentului, aceste împrejurări constituie elemente relevante care nu pot fi ignorate în cadrul procedurii de clasificare tarifară.

Desigur, competența autorității competente în domeniul medicamentului de a stabili statutul produsului din perspectiva legislației farmaceutice este distinctă de competența organului vamal de a efectua clasificarea mărfurilor potrivit Nomenclaturii combinate. Această delimitare a competențelor nu înseamnă însă că organul vamal poate înlătura, fără o analiză corespunzătoare și fără o motivare suficientă, statutul oficial al produsului, documentația aferentă acestuia și constatările autorității competente privind natura și destinația sa.

Prin urmare, în situația în care organul vamal apreciază că un produs înregistrat și autorizat oficial ca medicament urmează a fi clasificat la o altă poziție tarifară, inclusiv la una aferentă unor produse care nu au natura medicamentelor, acestuia îi revine obligația de a examina în mod complet ansamblul caracteristicilor obiective ale produsului și de a motiva în mod concret și verificabil rațiunile care justifică o asemenea clasificare. Simplul fapt că autoritățile competente exercită atribuții distincte nu este suficient pentru a lipsi de relevanță statutul oficial al produsului ca medicament în cadrul analizei vamale.

Mai mult ca atât, reclamantul/intimat având certitudinea că în baza autorizației de import produsele stabilite *supra* erau calificate la poziția tarifară 3004, fiind medicamente, nu a avut o altă opțiune decât să le declare potrivit acesteia, urmând în acest sens a se conduce de datele din Nomenclatorul de stat ținut de Agenţia Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale - unica autoritate de omologare și calificare al medicamentelor, iar Serviciul Vamal nicidecum nu se poate subroga Agenţiei Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale în atare competențe.

Astfel, în opinia instanței de apel, reclamantul/intimat nu a avut o contribuție la calificarea necorespunzătoare al produselor livrate, iar prestația în acest sens s-a

consumat, întrucât, autorizația Agenţiei Medicamentului şi Dispozitivelor Medicale, în temeiul căreia a fost autorizat importul și, respectiv, aplicată poziția tarifară 3004 și-a produs efectele, actele administrative în acest sens nefiind retrase, iar declarația vamală acceptată de către organul vamal. Prin urmare, în această ordine de idei operează principiul securității raporturilor juridice, urmând a fi asigurată protecția încrederii legitime.

Drepturile recunoscute de lege trebuie exercitate cu bună-credință, iar acest principiu vizează inclusiv organele vamale, care nu pot stabili obligații suplimentare în sarcina importatorilor, doar pentru că, și-au schimbat viziunea asupra interpretării unei norme de drept.

În aceeași ordine de idei, Completul judiciar mai reține că potrivit pct. 95 din Regulamentul cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1000/2018, „*pentru a obține documente, informații, note explicative sau lămuriri necesare pe parcursul procedurii de reverificare a declarațiilor vamale sau pentru a lua cunoștință de rezultatele controlului, funcționarii vamali care efectuează reverificarea declarațiilor vamale pot solicita, prin citație de audit postvămuire/reverificare, prezența la sediul organului vamal a oricărei persoane care are legătură directă ori indirectă cu operațiunile ce fac obiectul schimbului internațional de bunuri sau mărfuri*”.

În acest context, Completul judiciar menționează că legalitatea procedurii nu poate fi apreciată exclusiv prin existența formală a citației și a acțiunilor de verificare. Relevant este dacă obiectul reverificării a fost suficient individualizat, dacă persoana controlată a cunoscut operațiunile supuse verificării și dacă actele adoptate în rezultatul controlului au rămas în limitele procedurii astfel desfășurate. De altfel, pct. 95 din Regulament prevedea posibilitatea solicitării, prin citație, a documentelor, informațiilor, explicațiilor și lămuririlor necesare pe parcursul reverificării.

Or, din citația nr. 7883 și anexa nr. 1 la aceasta rezultă că organul vamal a individualizat declarațiile pentru care solicita documente și informații. Declarația vamală nr. 2090 I 1920 din 31 ianuarie 2023 nu se regăsește în lista anexată citației, deși ulterior aceasta a fost inclusă în reverificare și a stat la baza emiterii deciziei de clasificare nr. 293 din 25 iulie 2023.

Această împrejurare este relevantă, întrucât din materialele examinate nu rezultă că societății i-ar fi fost comunicată ulterior extinderea reverificării asupra declarației respective ori că i-ar fi fost solicitate documente și explicații în legătură cu aceasta înainte de emiterea deciziei nr. 293. Reclamantul a invocat expres acest aspect în raport cu legalitatea controlului ulterior.

Prin urmare, Completul judiciar constată că prima instanță, în mod corect și întemeiat, a concluzionat că decizia organului vamal de a clasifica produsele „Linkus Orange”, „Linkus Mint” și „Linkus Honey-Lemon” la codul tarifar

170490550 – „Pastile pentru gât și dropsuri contra tusei” – este eronată și neîntemeiată, or, prin raportare la ansamblul caracteristicilor obiective ale produselor, la statutul oficial al acestora de medicamente, la documentația care a stat la baza autorizării și importului lor, precum și la destinația terapeutică pentru care acestea sunt utilizate, produsele litigioase se încadrează la poziția tarifară 300490000 – „Medicamente (cu excepția produselor de la pozițiile 3002, 3005 sau 3006), constituite din produse amestecate sau neamestecate, preparate pentru uz terapeutic sau profilactic, prezentate în formă de doze măsurate (inclusiv cele care se administrează transdermic) sau condiționate pentru vânzarea cu amănuntul”.

Astfel, deciziile de clasificare a mărfurilor nr. 291, nr. 292 și nr. 293 din 25 iulie 2023, prin care Serviciul Vamal a dispus reclasificarea produselor litigioase la codul tarifar 170490550, au fost emise în baza unei concluzii eronate cu privire la încadrarea tarifară a acestora și, respectiv, în mod corect, prima instanță, a constatat nelegalitatea deciziilor de clasificare menționate, acestea fiind susceptibile de anulare în condițiile art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

În continuare, Completul judiciar reține că deciziile de clasificare nr. 291, 292 și 293 din 25 iulie 2023 nu au rămas lipsite de consecințe juridice distincte, ci au constituit fundamentul pentru continuarea procedurii de control ulterior și stabilirea unor obligații vamale suplimentare în sarcina reclamantului.

Astfel, ca urmare a reclasificării produselor Linkus de la poziția tarifară 3004 la subpoziția 170490550, Biroul Vamal Centru a emis nota de constatare nr. 71.23/1-R din 8 august 2023, iar ulterior decizia de regularizare nr. 1881 din 15 septembrie 2023, prin care a stabilit în sarcina S.R.L. „Rihpangalfarma” suma totală de 69 759,39 lei, dintre care 57 756,68 lei cu titlu de obligații vamale și 12 002,71 lei cu titlu de penalitate de întârziere.

În acest sens, Completul judiciar reține că potrivit art. 202^{7} din Codul vamal (în redacția în vigoare la data desfășurării controlului ulterior), „*(1) Organele vamale calculează obligaţiile vamale în baza rezultatelor controlului ulterior, stabilind dacă acestea au fost constatate conform prevederilor legislaţiei*”.

Potrivit art. 127^{11} alin. (1) lit. a) din Codul vamal din 20 iulie 2000 (în redacția în vigoare la data emiterii deciziei de regularizare), „*(1) Obligaţia vamală apare, atât la import cât şi la export, şi în următoarele cazuri: a) când, ulterior efectuării operaţiunilor de vămuire şi acordării liberului de vamă, se constată că informaţiile cuprinse în declaraţia vamală au condus la stabilirea unei obligaţii vamale diminuate*”.

Conform art. 127^{13} alin. (1) din Codul vamal, „*decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care servește drept dovadă a apariției și/sau anulării obligației vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus și a măsurilor de politică economică și care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoștință plătitorului vamal*”.

Potrivit art. 202^3 alin. (1) lit. g) din Codul vamal, „*în cazul exercitării controlului ulterior, organul vamal are obligaţia să emită decizie de regularizare în cazul depistării unei încălcări vamale ce conduce la apariţia unei obligaţii vamale şi neîndeplinirii cerinţelor legale ale declarantului*”.

În apel, Serviciul Vamal a susținut că regularizarea constituia consecința prevăzută de lege a constatării unei clasificări tarifare incorecte și că acordarea anterioară a liberului de vamă nu împiedica reverificarea declarațiilor și recalcularea obligațiilor vamale.

Completul judiciar nu contestă, ca principiu, posibilitatea unei asemenea consecințe în cazul în care, în urma unui control ulterior desfășurat cu respectarea legii, este stabilită în mod corespunzător o clasificare tarifară diferită de cea declarată.

Totuși, caracterul derivat al regularizării presupune că legalitatea obligațiilor suplimentare depinde, în primul rând, de legalitatea constatărilor care au determinat reclasificarea. Prin urmare, simpla existență a mecanismului legal de regularizare nu poate înlătura deficiențele constatate în actele care constituie premisa aplicării acestuia.

Or, astfel cum s-a reținut anterior, problema identificată în prezenta cauză nu constă în lipsa competenței Serviciului Vamal de a efectua controlul ulterior, de a reverifica declarațiile vamale și, după caz, de a proceda la stabilirea unor obligații vamale suplimentare. O asemenea competență este expres recunoscută de dispozițiile legale incidente și poate fi exercitată inclusiv ulterior acordării liberului de vamă.

Ceea ce constituie obiectul verificării în prezenta cauză este însă legalitatea concretă a modului în care această competență a fost exercitată și, în special, temeinicia concluziilor la care organul vamal a ajuns în urma controlului ulterior. Or, din moment ce premisa care a determinat emiterea notei de constatare și, ulterior, a deciziei de regularizare a constat în reclasificarea produselor litigioase la codul tarifar 170490550, legalitatea actelor subsecvente nu poate fi examinată independent de legalitatea deciziilor de clasificare nr. 291, nr. 292 și nr. 293 din 25 iulie 2023.

În speță, astfel cum s-a constatat anterior, concluzia Serviciului Vamal privind necesitatea reclasificării produselor „Linkus Orange”, „Linkus Mint” și „Linkus Honey-Lemon” de la poziția tarifară 300490000 la codul tarifar 170490550 este neîntemeiată. În consecință, nu poate fi reținută nici existența unei diferențe de obligație vamală rezultate din pretinsa clasificare eronată a mărfurilor de către importator.

Prin urmare, odată ce temeiul material care a determinat recalcularea drepturilor de import a fost înlăturat, nici actele administrative emise ulterior, întemeiate exclusiv pe această reclasificare, nu pot subzista în mod autonom. Nota de constatare nr. 71.23/1-R din 8 august 2023 și decizia de regularizare nr. 1881 din

15 septembrie 2023 reprezintă acte subsecvente ale procedurii de control ulterior, al căror conținut și ale căror efecte juridice sunt în mod direct determinate de deciziile de clasificare contestate.

Completul judiciar reține că art. 202^3 alin. (1) lit. g) din Codul vamal condiționează emiterea deciziei de regularizare de depistarea unei încălcări vamale care conduce la apariția unei obligații vamale și de neîndeplinirea cerințelor legale de către declarant. În cauza dedusă judecății, însă, pretinsa încălcare vamală a reclamantului a fost dedusă exclusiv din concluzia organului vamal referitoare la clasificarea tarifară a produselor.

Or, în condițiile în care această concluzie a fost apreciată ca fiind eronată, nu mai subzistă nici premisa juridică și factuală necesară pentru constatarea unei încălcări vamale imputabile reclamantului și, implicit, pentru stabilirea unei obligații vamale suplimentare în procedura regularizării.

În consecință, Completul judiciar constată că prima instanță, în mod corect, a apreciat că nelegalitatea deciziilor de clasificare nr. 291, nr. 292 și nr. 293 din 25 iulie 2023 atrage, în mod subsecvent, lipsirea de temei a notei de constatare nr. 71.23/1-R din 8 august 2023 și a deciziei de regularizare nr. 1881 din 15 septembrie 2023, întrucât acestea sunt întemeiate pe aceeași premisă juridică și factuală, respectiv pretinsa clasificare eronată a produselor litigioase la poziția tarifară 3004.

Prin urmare, în lipsa unei clasificări tarifare eronate legal constatate și a unei încălcări imputabile declarantului, nu poate fi reținută apariția unei obligații vamale suplimentare în sarcina S.R.L. „Rihpangalfarma”.

Sub acest aspect, prezintă relevanță și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza *Î.M. Becor S.R.L. v. Republica Moldova*, cererea nr. 71529/14, hotărârea din 3 iulie 2025. Cauza respectivă a privit, de asemenea, impunerea unor taxe și penalități suplimentare după reclasificarea ulterioară de către Serviciul Vamal a unor mărfuri importate anterior, calificate la momentul importului drept medicamente.

Completul subliniază că circumstanțele cauzei *Becor* nu sunt identice cu cele din prezenta speță și că această jurisprudență nu exclude competența organului vamal de a efectua control ulterior sau de a stabili obligații vamale suplimentare atunci când sunt întrunite condițiile legale. Ea evidențiază însă necesitatea unei examinări atente a unei intervenții administrative care, prin revenirea asupra unor operațiuni vamale deja finalizate, produce ulterior consecințe patrimoniale în sarcina operatorului economic.

În prezenta cauză, această exigență este cu atât mai relevantă cu cât, la momentul importurilor, reclamantul dispunea de documentație emisă de autoritatea competentă în domeniul medicamentului, care declara produsele la poziția 3004, iar mărfurilor le-a fost acordat liberul de vamă. Aceste împrejurări nu împiedicau legal controlul ulterior însă impuneau ca intervenția ulterioară, soldată cu obligații vamale

și penalități, să fie susținută de o procedură și o motivare suficient de clare pentru a demonstra temeiul modificării situației juridice anterioare.

În acest context, nici argumentele apelantului referitoare la Avizul Organizației Mondiale a Vămilor, la caracterul predominant zaharos al produselor, la Notele explicative sau la caracterul nedeterminant al înregistrării farmaceutice nu sunt de natură să conducă la o altă soluție, în condițiile în care produsele erau oficial înregistrate ca medicamente, autorizate pentru import, iar documentația aferentă acestora indica utilizarea în scop terapeutic și conținea informații privind substanțele active, indicațiile terapeutice, posologia și modul de administrare.

Deci, stabilindu-se faptul că mărfurile importate de către S.R.L. „Rihpangalfarma", respectiv produsele „Linkus Orange", „Linkus Mint" și „Linkus Honey-Lemon", corect au fost clasificate la poziția tarifară 3004 din Nomenclatorul combinat al mărfurilor al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1525 din 29 decembrie 2007, Completul judiciar constată că concluziile organului vamal, rezultate în urma controlului ulterior, privind necesitatea reclasificării acestora la codul tarifar 170490550 – „Pastile pentru gât și dropsuri contra tusei" – sunt eronate și neîntemeiate.

Față de toate aceste considerente, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru apreciază că soluția pronunțată de instanța de fond este legală și temeinică, întrucât deciziile de clasificare nr. 291–293, nota de constatare nr. 71.23/1-R, decizia de regularizare nr. 1881 și răspunsurile emise în procedura prealabilă, au fost adoptate cu încălcarea normelor legale aplicabile.

Din considerentele enunțate, instanța de apel concluzionează că prima instanța a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic, creând participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Totodată, Completul judiciar respinge ca neîntemeiat argumentul părții apelante precum că hotărârea primei instanțe este una neîntemeiată și nemotivată. Întrucât, analizând conținutul hotărârii contestate, se atestă că hotărârea primei instanțe este una legală, motivată și bine argumentată, făcând referire la normele de drept material și procedural, dând o apreciere probelor prezentate de către părți, determinând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost și care n-au fost stabilite, apreciind corect caracterul raportului juridic dintre părți, aplicând legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii, având o motivație și o analiză clară.

În consecință, Completul judiciar apreciază cu certitudine caracterul formal al alegațiilor apelantului, care nu generează opozabilitate instanței atât timp cât aceste

alegații nu au fost confirmate prin probe relevante și admisibile, astfel în viziunea Completului judiciar, toate argumentele și afirmațiile invocate de către partea apelantă, citate *supra*, sunt vădit lipsite de suport juridic, instanța de apel apreciindu-le ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speţei.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele apelantului sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide asupra respingerii apelului declarat de Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal, cu menținerea fără modificări a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 iunie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a), alin. (3) din Codul administrativ și art. 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 iunie 2025.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae